

Sygn. akt V CSK 267/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku M. S. i T. S.
przy uczestnictwie T. Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 26 lutego 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawców solidarnie na rzecz uczestnika
postępowania kwotę 480 zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo.

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią więc obligatoryjny i nieodzowny element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie ich na podstawie i w zakresie, przedstawionego w skardze kasacyjnej wniosku i uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (s. 2-4) doprowadziło Sąd Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła wskazana przez wnioskodawców przesłanka wymieniona w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Nie jest wykazaniem wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego sformułowanie sześciu pytań, ograniczających się do potrzeby uzyskania pożądanego przez skarżących wykładni przepisów, negującej ich wykładnię przyjętą przez Sąd Najwyższy, poczynając od 2008 r., a w konsekwencji kontestujących ocenę prawną Sądu drugiej instancji zgodną z przyjętą wykładnią Sądu Najwyższego.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. oraz na podstawie § 5 pkt 3, § 10 ust. 4 pkt 2 i § 15 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804), znajdującego zastosowanie na mocy § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. 2016, poz. 1667).

